

N:o 86.

Af Herr **Almqvist, E. V.**, att bevis, som enligt 20 § Jagtstadgan erfordras för skottpenningars utbekommande, må utan lösen utfärdas.

För erhållande af belöning för dödade rofdjur och roffoglar fordras enligt 20 § af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga af den 21 Oktober 1864, att intyg af kronofogde, länsman eller ordförande i kommunalstyrelse skall företes derom att roffogeln eller rofdjuret inom riket dödats, samt att roffogelns fötter eller öronen af rofdjurshuden blifvit i hans närvaro afskurna.

Med anledning häraf, och då vid innevarande riksdag förslag blifvit väckt att än flera personer må erhålla rättighet att meddela intyg, som berättiga till erhållande af ersättning för dödade roffoglar och rofdjur, samt då tvekan möjligen kan uppstå huruvida de personer, hvilka meddela sådana intyg, därför må ega att uppbära lösen eller icke, får jag, då den stadgade belöningen för dödade roffoglar inskränker sig till två samt högst tre Riksdaler, hvaraf ganska ringa del skulle blifva i behåll, om lösen för de ifrågavarande intygen måste erläggas enligt nu gällande expeditionstaxa, vördsamt hemställa, det Riksdagen behagade besluta,

att till Kongl. Maj:t aflåta skrifvelse med underdånig anhållan att Kongl. Maj:t täcktes genom kungörelse förordna att bevis, som enligt 20 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864 utgifvas för erhållande af skottpenningar, skola utan lösen utfärdas.

Om remiss till Tillfälligt Utskott anhålles.

Stockholm den 6 Mars 1868.

E. V. Almqvist.